

De Vrede van Breda

In 1667 werd onze Nassaustad Breda door de oorlogvoerende partijen verkozen tot conferentieoord om weer non-belligerent te worden.

In de meimaand verschenen ambassadeurs in brede gecapitonneerde karossen en calèches, getrokken door furieus met manenkam bewerkte paarden, opgetuigd met nooit ofte nimmer geziene tuigages en sjabrakken. Diverse straten kregen transitoir eenrichtingsverkeer.

De Engelse delegatie hoopte nog op een Franse aanval op onze republiek en traineerde vanjewelste. Het chicaneren leidde tot een compleet geënceneerde langzaamactie. Door al dat gefakete uitweiden en muggenziften gingen de onderhandelaars dagelijks onverrichter zake huiswaarts.

Raadpensionaris De Witt, op-en-top een politieker met minutieuze tactieken, vond dat dat fröbelklasje genoeg ideeëloos gejojood had en ontbood rigoureux admiraal De Ruyter voor een onalledaagse stunt, die lang na heeft geëchood in onze vaderlandse historiën.

Met 80 schepen – de zeilen strak gegeid – voer Michiel aplomb de Theems op voor een choquerende attaque op het Engelse eskader en flottielje te Chatham, alwaar hij hun vlaggenschip zegevierend confisqueerde.

Te elfder ure maakten de halsstarrige Engelsen nu een U-bocht in de openluchtbespreking in het park Valkenberg. Op het croquetgazon, naast het bloemperk met onder meer forsythia, dahlia, cichorei en oudroze rozen, switchte men sub rosa naar directe resultaten.

Nederland behield de profijtelijke overzeese rietsuikerplantages van Suriname. De Engelsen behielden enigszins gênant ons oud Nieuw Amsterdam.

De ratificatie van het verdrag in Breda op 24 augustus werd groots gevierd met kalligrafische allegorieën, maar ook op straat met een bacchanaal van wijnfontein en onder crêpepapieren bogen. Op het stadhuis vergastte men de invités op een banket van escargots en gekaramelliseerde panna-cottapudding.